

Вінницької області було встановлено особливий режим роботи, згідно якого:

1) забороняється допускати в судові засідання осіб, які не є учасниками судових засідань;

2) громадянам та іншим особам рекомендується усі документи (позовні заяви, заяви, відзиви, скарги, пояснення, клопотання, заяви про ознайомлення з матеріалами справи тощо) надавати суду саме в електронному вигляді;

3) учасникам судових засідань необхідно так само подавати до суду заяви про розгляд справ у їх відсутність за наявними в справі матеріалами або відкладення судового засідання на час карантину у вищезазначені способи.

Під час карантину надання інформації громадянам здійснюється виключно в телефонному режимі. Даний режим роботи Вінницького міського суду Вінницької області буде змінено відповідно до ситуації в країні.

Таким чином, суддівське самоврядування - це організаційне забезпечення судів та діяльності суддів. Діяльність суддівського самоврядування Вінницького міського суду забезпечує захист суддів від втручання в їхню діяльність, підвищує рівень роботи, сприяє створенню організаційних умов для забезпечення діяльності судового процесу під час карантину, а також контролює додержання особливого режиму роботи в умовах карантину.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА:

1. Закон України «Про судоустрій і статус суддів» від 07.07.2010 №2453-VI . [Електронний ресурс]: URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2453-17>
2. <https://vnm.vn.court.gov.ua/sud0232/> (ен.ресурс)

Дмитренко Альона

ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ПРИМІСЬКОЇ ЗОНИ М. ВІННИЦЯ

Екологічний підхід в наш час отримав статус загальнонаукового в зв'язку з загостренням проблем взаємодії суспільства і природи. Екологічні проблеми по різному проявляються на планетарному, регіональному і локальному рівнях, гострота їх прояву визначається конкретної екологічної ситуацією.

Екологічна ситуація приміської зони м. Вінниця зазнала значних змін в кінці ХХ ст., коли на Поділлі спостерігалась тенденція розвитку субурбанізаційних процесів. В цей час збільшилось екологічне, демографічне та промислове навантаження на одиницю території. Постійно зростаюча кількість населення у приміській зоні, виконання нею специфічних функцій, винесення до приміської зони кінцевих стадій більшості комунальних та транспортних об'єктів міста призвело до загострення екологічної ситуації.

Серед науковців, які займались вивченням проблем взаємовідносин між містом та його приміською зоною варто відмітити: Ж-Р. Будвіль, Ф. Перру, Дж. Фрідман, Х. Річардсон, Дж. Форестер тощо. Великий вклад у вивчення відносин міста та приміської зони внесли вчені німецької школи Й. Тюнен, А. Вебер, В. Кристалер, А. Льюш.

Приміську зону, розглядали у своїх працях значна кількість українських вчених, а саме у цьому напрямі слід виділити дослідження – І. Бистрякова, М. Бутка, Ю. Георгієва, О. Гладкого, Г. Гуцуляка, Б. Данилишина, М. Долішнього, С. Дорогунцова, Є. Качана, Я. Коваля, О. Маринича, І. Михасюка, В. Міщенко, О. Топчієва, Л. Чернюк, О. Чмири, М. Чумаченка, О. Шаблія та інших вчених.

Мета статті: охарактеризувати сучасний стан навколишнього середовища передмістя Вінниці, виявити основні екологічні проблеми, які впливають на стан екосистем. Запропонувати шляхи раціонального використання природних ресурсів та стабілізації екологічної ситуації території.

У більшості випадків міський населений пункт не функціонує сам по собі. Як правило, територію міста завжди оточують менші населені пункти, які формують його приміську зону, розмір якої залежить від території самого міста. Чим більше місто тим більші населені пункти розміщені неподалеку, утворюючи так звану агломерацію, як правило це стосується столиць чи міст-мільйонників. Міста, які розміщені поблизу до центрального міста часто називають містами-супутниками. У залежності від розміру та впливу головного міста формується його так звана приміська зона із менших приміських населених пунктів. Якщо мова йде про звичайне місто районного чи обласного значення, то часто його приміською зоною є приміські населені пункти, тобто оточуючі села [1; 5].

Приміська зона – це сукупність прилеглих до міста адміністративних районів, які утворюють з ним єдине ціле у функціонально-планувальному, соціально-економічному і територіальному устрої. Приміська зона забезпечує місто необхідними для його життєдіяльності природними ресурсами, і служить місцем виробництва різногалузевої продукції. Вона стає постачальником для будівництва міста будівельних матеріалів з видобутих тут же корисних копалин. У приміській зоні розміщуються багато об'єктів комунально-господарського комплексу міста: водопровідні станції і станції аерації, полігони для поховання відходів тощо. Тут же розташовані складні та масштабні транспортні системи: аеропорти, сортувальні та вантажні станції, складські споруди [5].

Позаміські селитебні системи формуються навколо міст. Вони відображають характер і ступінь впливу міських ландшафтів на навколишні території. У межах приміської зони добре простежується забруднення атмосферного повітря, ґрунтів, поверхневих і підземних вод від міських ландшафтів [7;8].

Навколо Вінниці сформувалась зона повітряного впливу міста на ландшафти довкілля радіусом 7-10 км (від адміністративних меж міста). У цій зоні виділяється два ПДАЛП: середнього та низького ступенів забруднення атмосферного повітря. У ньому відзначається високий вміст пилу, сажі, оксидів вуглецю, азоту, сірчистого ангідриду. У 90-х роках ХХ століття на відстань до 9 км. від міста поширювався фтористий водень, що парадинамічно був пов'язаний із функціонуванням міських промислових ландшафтів ВО

«Хімпром». Радіаційні потоки над приміської зоною зазнають значних змін внаслідок атмосферного забруднення та додаткового тепла промислових підприємств і житлово-комунального господарства. Загазованість та запиленість повітря над містом погіршують прозорість атмосфери. За рахунок зменшення прозорості атмосфери у місті в середньому може втрачатись 20% сонячної радіації. В околицях Вінниці коефіцієнти прозорості повітря змінюються від 0,69 до 0,79 [1; 4; 6].

В наслідок розвитку субурбаністичних процесів, в межах приміської зони Вінниці спостерігається докорінна зміна природних компонентів: природний рельєф території зазнав розорення, типові сіро-лісові ґрунти перетворились у ґрунтосуміші, русла малих річок зайняті ставкам, замулені, спрямлені, закриті в труби під землею [2,3].

Оптимізація взаємодії суспільства з навколишнім середовищем – це один зі сприятливих шляхів виходу з екологічної кризи. Основою конструювання та загальним критерієм оптимізації приміської зони є принцип екологічного самозабезпечення біосфери-ноосфери. Його сутність полягає в тому, що ландшафтна система має сама створювати та підтримувати необхідні для її існування умови [2; 3].

Вчені виділяють 2 основних напрями оптимізації приміських ландшафтів – озеленення та вдосконалення технології виробництва. В той же час для досягнення мети - оптимізації приміських ландшафтів, слід виокремити соціально-економічні, еколого-технологічні та геоекологічні чинники раціонального освоєння зони передмістя [9].

Таким чином, тривалий та складний процес господарського освоєння природних ресурсів і формування приміських систем Вінниці спричинили докорінні зміни гірських порід, рельєфу, мікрокліматичних особливостей, поверхневих і підземних вод, ґрунтового покриву, рослинного і тваринного світу. Перетворення природних компонентів і ландшафтних комплексів призвели до кардинальних змін первинного образу приміської території.

Приміська зона міста - це невід'ємна складова частина великого міста, без якої місто не може існувати взагалі. Між містом та його приміською зоною встановлюється розподіл соціально-економічних функцій, що взаємно доповнюють одна одну і лише у взаємодії забезпечують життєздатність і розвиток міста.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА:

1. Бабчинська О.І. Приміські зони: історія формування, ландшафтна структура // Наукові записки ВДГУ. Серія: Географія. – 2001. – Вип. 1. – С. 82 – 85.
2. Демин Н.М. Управление развитием градостроительных систем / Н.М. Демин. – К.: Будивельник, 1991. – 184 с.
3. Денисик Г., Бабчинська О. Селитебні ландшафти Поділля. - Вінниця: ПП «Видавництво «Теза», 2006. – 256 с.
4. Денисик Г., Яцентюк Ю. Вінниця та її околиці. – Вінниця: ПП «Видавництво «Теза», 2008. – 128 с.
5. Ібатуллін Ш.І. Капіталізація земель приміських зон великих міст: теорія, методологія, практика / Ш.І. Ібатуллін – К.: НАУ, 2007. – 260 с.
6. Яцентюк Ю. Міські ландшафтно-технічні системи (на прикладі міста Вінниці): монографія. – Вінниця: ТОВ «Нілан-ЛТД», 2015. – 200 с.

7. Яцентюк Ю. Промислові антропогенні парадинамічні та парагенетичні ландшафтні системи міста Вінниці // Людина та довкілля. Проблеми неоекології, 2014. №3-4. С. 94-98.
8. Яцентюк Ю., Сумм М. Сучасна структура ландшафтів міста Вінниці // Наукові записки Вінницького держ. пед. університету ім. М. Коцюбинського. Серія. Географія, 2001. Вип. 1. С. 73 – 81.
9. Яцентюк Ю. Характеристика типів міських селитебних ландшафтів України // Ученые записки Таврического нац. ун-та им. В.И. Вернадского. Серия География, 2001. Т. 14 (53). №1. С. 150 – 154.